

[Drachmann.]

en Boykotning, som de Herrer indenfor Landbrugets Venstre har opfordret til, vil være ulovlig i Henhold til Artikel 11. I denne Situation, hvor vi kan vente, i alt Fald frygte, at Grundlaget for hele vor Politik tages bort, fraskriver vi os altsaa enhver Ret til at sætte noget andet i Stedet, enhver Ret til effektiv og aktiv Handling.

Medens man saaledes udadtil kommer i en fuldkommen haabløs Situation ved at binde sig gennem denne Konvention, bliver dette selvfølgelig ogsaa Tilfældet indadtil. Den Regering, som i sin Oppositionsstilling var saa stærk i at kritisere Mangelen paa Aktivitet paa det økonomiske Omraade, denne Regering binder sig nu til fuldkommen Passivitet i enhver Henseende. Med denne Konvention vil alle Sunde være lukkede for os. End ikke de stærkeste Kriser, end ikke de mest afgørende Forandringer, der kan befrygtes at ville indtræde, vil vi kunne møde med Foranstaltninger fra dansk Side. Jeg skal ikke udbyde Socialdemokratiets Program af 1927 (*Korsgaard*: Hvorfor ikke? Uddyb det netop?) Nej, de store Løfter, der dér blev givet, er vist saa kendt for ærede Medlemmer, saa enhver vil være tilstrækkelig klar over Misforholdet mellem dette Program og Socialdemokratiets hele Valgagitation og saa det, der nu kommer, nemlig den fuldkomne Passivitet, som man nu tager op som Rolle som Følge af, at man tiltræder denne Konvention, der end ikke tillader den mindste Toldforandring eller Omlægning af handelspolitiske og toldpolitiske Foranstaltninger.

Jeg kan derfor slutte med at slaa fast, at Konventionen uden at byde os Fordele, uden at binde nogen af dem, som vi har Interesse i at faa bundet udenfor os, gør os værgeløse udadtil og værgeløse indadtil. Under disse Signaler marcherer da det danske Samfund under Ledelse af en Regering, der ønskede at betegnes som en handlekraftig Regering og kritiserede andre, som ikke havde eller vilde udvise den tilsvarende Handlekraft, ind i en Uklarhed, baade vedrørende vor Handelspolitik udadtil og vore indre økonomiske Forhold, en Tilstand saa uklar, saa truende, som den vist ikke længe er set i den moderne Tids Historie. Derfor vil jeg gerne endnu en Gang indtrængende henstille til samtlige Medlemmer af dette høje Ting

at være med til at forhindre dette skadelige Skridt fra dansk Side ved at nægte Rigsdagens Tilslutning til, at denne Traktat ratificeres ved det endelige Møde i Genève om denne Sag.

Himmelstrup: Ærede Medlemmer, som hørte den Tale, det ærede Medlem Hr. Drachmann lige holdt, vil være klar over, hvor vanskelige Vilkaar de har haft, som i Udvalget har ønsket at arbejde for at faa en enstemmig Indstilling i den foreliggende Sag. Da Sagen var til Behandling i Foraaret, var der dog nogen Mulighed for, at man ogsaa fra konservativ Side kunde tænke sig at slutte sig til den foreliggende Indstilling. Disse Muligheder var, det skal indrømmes, yderligere forringet, da Sagen forleden Aften var til Behandling i dette høje Ting; og de Forventninger, som i det mindste jeg for mit Vedkommende nærrede til, at det skulde lykkes os i Udvalget at bringe det konservative Parti til Fornuft i denne Sag, er desværre ikke gaaet i Oplydelse. Jeg mener, at dette er beklageligt; jeg synes, at det vilde have været i høj Grad ønskeligt, om man i en saadan Sag som denne, som tilkendegiver en Front fra Danmarks Side udadtil, fra samtlige Partiers Side kunde møde op paa en Fællesfront. Jeg tror ogsaa, det vilde være af stor Betydning overfor den Stilling, som de Kræfter indenfor det engelske Samfund har taget til denne Sag, hvis Opgave i den økonomiske Politik det er at opretholde den hidtidige traditionelle engelske Politik paa det økonomiske Omraade, om de kunde have faaet et Indtryk af, at Danmark i fuld Enighed sluttede op om at støtte denne Politik fra engelsk Side.

Jeg maa sige, at jeg beklager, at dette ikke er lykkedes. Jeg kan ikke rigtig forstaa det; jeg kan ikke se, at de Konservative vilde kunne tabe noget, som Forholdene faktisk ligger, ved at gaa med til at ratificere denne Konvention; og det er min sikre Overbevisning, at de ikke vinder noget ved at gaa imod den.

Hvad selve Forhandlingerne og den foreliggende Betænkning angaar, vil jeg gerne have Lov til for det Parti, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, at sige, at de Oplysninger, der er givet i Udvalget, har ikke ændret vor Stilling til Konventionen.